

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
státní příslušnice Ukrajiny
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Vratislavem Tauberem
sídlem Lidická 960/81, 602 00 Brno

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 1. 2025, č. j. MV-179489-4/SO-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 26. 9. 2024, č. j. OAM-86411-29/ZM-2022.
2. Tímto usnesením bylo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno správní řízení o žádosti žalobkyně ve věci prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z důvodu, že žalobkyně se bez vážného důvodu nedostavila k výsledku.
3. Žalobkyně pobývala na území České republiky na základě zaměstnanecké karty s platností od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2022. Dne 14. 12. 2022 podala na pracovišti správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, která jí byla vydána z důvodu dle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců, tedy na pozici uvedenou v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále jen „EVPM“).
4. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně žádala o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání u zaměstnavatele CINTADELIANA s.r.o. se sídlem na adrese Zvěřinova 3429/7, 130 00 Praha 3, a to na pracovní pozici X ve výrobě (X), v EVPM uvedené pod č. X. Jako doklad prokazující pracovněprávní vztah předložila pracovní smlouvu ze dne 28. 3. 2023 na výše uvedenou pracovní pozici s místem výkonu práce na adrese X, na dobu neurčitou. Úřední činností správní orgán I. stupně následně zjistil nesrovnalosti týkající se skutečného zaměstnavatele žalobkyně, měl podezření na výkon nelegální práce z důvodu neoznámení změny zaměstnavatele. Žalobkyně proto byla předvolána k výsledku, který měl situaci objasnit.
5. Dne 28. 11. 2023 správní orgán vydal usnesení č. j. OAM-86411-15/ZM-2022, kterým řízení o žádosti zastavil dle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, jelikož se žalobkyně bez vážného důvodu nedostavila k výsledku. Proti usnesení podala žalobkyně odvolání. Žalovaná dne 26. 3. 2024 rozhodnutím č. j. MV-26313-4/SO-2024 zrušila rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátila k novému projednání.
6. Správní orgán I. stupně v rámci nového posouzení zjistil, že stále trvá důvod, pro který bylo nezbytné provést výslech žalobkyně. Správní orgán I. stupně znovu předvolal žalobkyni na den 4. 9. 2024 v 9:00 hodin na pracoviště správního orgánu I. stupně v Liberci k provedení výsledku. Předvolání bylo žalobkyni doručeno dne 24. 8. 2024. Žalobkyně se k provedení výsledku nedostavila, z konání výsledku se neomluvila a ani nesdělila důvod, pro který se nemohla dostavit k výsledku. O nedostavení se k výsledku byl správním orgánem I. stupně pořízen úřední záznam. Správní orgán I. stupně ani později neobdržel ze strany žalobkyně žádnou omluvu.
7. Správní orgán I. stupně proto usnesením ze dne 26. 9. 2024 řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty dle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců zastavil, neboť žalobkyně se bez vážného důvodu nedostavila k výsledku. Usnesení jí bylo doručeno dne 5. 10. 2024.
8. Dne 16. 10. 2024 podala žalobkyně blanketní odvolání proti tomuto usnesení, které doplnila dne 22. 11. 2024. Žalobkyně v něm namítala, že napadené usnesení je nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení. Tvrdila, že dne 2. 9. 2024 onemocněla respiračním onemocněním. Napsala proto správnímu orgánu I. stupně dopis, kterým jej požádala o přeložení termínu konání výsledku z důvodu nemoci. Tento dopis předala panu

X, který ho téhož dne odevzdal k poštovní přepravě prostou poštou na pobočce pošty X. Dodala, že jako cizí státní příslušnice neznala všechny možnosti České pošty a zpětně by dopis odeslala doporučeně. Že její dopis s žádostí o přeložení termínu výsledku součástí spisu není zjistila až po doručení napadeného usnesení. Žalobkyně dále tvrdila, že úřední záznam o nekonání výsledku není dostatečným podkladem pro závěr, že se ve stanovený čas k výsledku na stanovené místo konání nedostavila. Jako důkaz žalobkyně doložila lékařskou zprávu ze dne 25. 10. 2024, fotografii obsahu dopisu s žádostí o přeložení termínu výsledku a písemné prohlášení pana X. Navrhovala rovněž provedení výsledku pana X.

9. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobkyně a prvostupňové usnesení potvrdila. Námitku, že se žalobkyně k výsledku nemohla dostavit z důvodu nemoci, považovala za nedůvodnou. Žalobkyně byla předvolána k výsledku na den 4. 9. 2024. Lékařská zpráva, kterou doložila s odvoláním, je datována ke dni 25. 10. 2024. V lékařské zprávě je uvedeno, že žalobkyně měla od 2. 9. 2024 tělesnou teplotu 37,5 °C, rýmu a bolesti v krku. Doložená lékařská zpráva podle žalované neprokazuje, že by žalobkyně měla takové zdravotní problémy, pro které by se dne 4. 9. 2024 nemohla dostavit k provedení výsledku. Žalobkyně ani správnímu orgánu I. stupně včas nesdělila, že se nemůže ve stanovený den dostavit k provedení výsledku ze zdravotních důvodů. Napsala sice dopis, kterým požádala o přeložení termínu konání výsledku z důvodu nemoci. Tento dopis však předala panu X, který jej odevzdal k poštovní přepravě jako obyčejné psaní, ale ve spisovém materiálu se nenacházelo. Podle žalované bylo na žalobkyni, aby si splnila své povinnosti a zajistila, že se její omluva dostane řádně ke správnímu orgánu I. stupně. To, že svěřila své podání s žádostí o přeložení termínu konání výsledku z důvodu nemoci jiné osobě, která předmětný dopis správnímu orgánu I. stupně nedoručila, nelze brát jako omluvu. Tvrzení, že žalobkyně neznala možnosti pošty, žalovaná odmítla s tím, že na území pobývá již od roku 2004. Uvedla rovněž, že ani cizince neomlouvá, pokud nezná právní předpisy státu, v němž pobývá. Žalovaná se dále neztotožnila s námitkou týkající se úředního záznamu. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně nesplnila svou povinnost a nedostavila se k provedení výsledku. Ani sama žalobkyně tuto skutečnost nerozporuje. Tvrzení, že úřední záznam o nekonání výsledku byl vyhotoven v Ústí nad Labem, zatímco výslech se měl konat v Liberci, je irelevantní. Předvolání k výsledku bylo vyhotoveno v Ústí nad Labem a je v něm uvedeno, že se bude konat v Liberci za použití videokonferenčního zařízení. Tvrzené skutečnosti týkající se úředního záznamu o nekonání výsledku tak nejsou podstatné pro řízení o žádosti žalobkyně. Žalovaná se závěrem zabývala posouzením přiměřenosti dopadů napadeného usnesení do života žalobkyně.

II. Žaloba

10. Žalobkyně namítala, že dopis, kterým požádala správní orgán I. stupně o přeložení termínu konání výsledku z důvodu nemoci, předala panu X. Ten ho téhož dne odevzdal k poštovní přepravě na pobočce České pošty. Žalobkyně až z usnesení správního orgánu I. stupně zjistila, že její omluva není součástí spisu. Žalobkyně měla v úmyslu prokázat, že měla vážný důvod, proč se k výsledku nedostavila, pomocí lékařské zprávy svého praktického lékaře, fotografií dopisu s žádostí o přeložení termínu výsledku, písemným prohlášením pana X a dále výsledkem pana X.
11. Z výše uvedeného však vzala žalovaná v potaz pouze lékařskou zprávu X. Ta podle žalované neprokazuje, že by žalobkyně měla takové zdravotní problémy, pro které by se nemohla dostavit k provedení výsledku. Žalobkyně měla za to, že ve zprávě uvedené zdravotní problémy jsou obecně známé jako příznaky infekčních respiračních onemocnění. Po

žalobkyni nebylo možné požadovat, aby se s takovými příznaky k výsledku dostavila. Zbylé navrhované důkazy žalovaná v potaz nevzala a výslech pana X neprovedla. Vycházela z toho, že součástí správního spisu omluva žalobkyně z výsledku není. Žalobkyně však poukázala na to, že svou omluvu z výsledku zaslala, resp. že ji zaslal na její pokyn pan X.

12. Samotná skutečnost, že nebyla zaslána doporučeně neznamená, že by k této omluvě nebylo možné přihlížet či že by se jí správní orgán I. stupně neměl zabývat. Je sice pravdou, že omluva nebyla obsažena ve správním spisu, příčiny toho však mohou spočívat v administrativním pochybení správního orgánu I. stupně. Žalobkyně měla za to, že její důkazní návrhy nebyly žalovanou řádně vypořádány. Výslech pana X přitom byl způsobilý prokázat, že se žalobkyně z důvodu své nemoci nebyla schopna k výsledku dostavit, i to, že pan X její omluvu správnímu orgánu odeslal.
13. V dalším žalobním bodu žalobkyně tvrdila, že správní spis neposkytoval správnímu orgánu I. stupně dostatečnou oporu k tomu, aby mohl rozhodnout o zastavení řízení. Úřední záznam o nekonání výsledku byl totiž vyhotoven až dva dny poté, co se měl výslech konat. Dále osoba, která je na záznamu uvedena X, nebyla ani ke dni, kdy se měl výslech konat ani ke dni, kdy byl úřední záznam vyhotoven, oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť záznam o ní jakožto oprávněné úřední osobě ve smyslu § 15 odst. 4 správního řádu ve spisu veden není. Uvedená osoba je zapsána toliko na obalu spisu vedena mezi „ostatními úředními osobami“, to však pouze pro období od 2. 1. 2023 do 7. 2. 2024, tedy období, do kterého datum, kdy se měl výslech konat, ani datum, kdy byl úřední záznam vyhotoven, nespadá. Nejedná se pak ani o osobu totožnou s osobou, která je podepsána v předvolání k výsledku.
14. Podle žalobkyně zároveň není pravdou, že by nerozporovala nedostavení se k výsledku. Žalobkyně totiž rozporovala, že by se k výsledku nedostavila bez omluvy. Navrhovala proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

15. Žalovaná ve svém vyjádření trvala na tom, že žádná omluva nebyla správnímu orgánu I. stupně doručena. Bez písemných podkladů bylo zcela zbytečné provádět výslech jakékoli osoby. Datace lékařské zprávy svědčí o snaze žalobkyně zastřít nesplnění její zákonné povinnosti. Rovněž v průběhu řízení nevyšla najevo žádná skutečnost, která by svědčila o vedení řízení neoprávněnou úřední osobou. Navrhovala proto žalobu zamítnout s tím, že náhradu nákladů řízení nepožadovala.

III. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, již je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
17. V projednávané věci jde o posouzení toho, zda správní orgány postupovaly správně, pokud řízení o žádosti žalobkyně zastavily.

18. Podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku.*
19. Mezi žalobkyní a žalovanou není sporné, že správní orgán I. stupně zaslal žalobkyni předvolání k výsledku a že toto předvolání bylo doručeno žalobkyni. Žalobkyně zároveň nečiní sporným, že věděla o své povinnosti dostavit se ke správnímu orgánu, který ji předvolal, v čase a na místo jím určené a že pro případ, že by tak nemohla ze závažných důvodů učinit, byla povinna o tom správní orgán I. stupně bezodkladně vyrozumět.
20. Stěžejní námitkou žalobkyně je, že se z výsledku, který se měl konat dne 4. 9. 2024, snažila omluvit a že měla vážný důvod k nedostavení se, spočívající ve zdravotní indispozici. Žalobkyně přitom existenci tohoto tvrzeného vážného důvodu žalovanému dokládala lékařskou zprávou. Ta však podle žalované neprokazovala takové zdravotní problémy žalobkyně, pro které by se dne 4. 9. 2024 nemohla dostavit na pracoviště správního orgánu I. stupně k provedení výsledku.
21. S tímto závěrem se zdejší soud ztotožňuje. Uvedená listina, jak upozornila i žalovaná, byla vydána dne 25. 10. 2024, tedy téměř po měsíci a půl poté, co se měly projevit zdravotní problémy žalobkyně (žalobkyni se mělo ulevit 5. 9. 2024). Je rovněž zřejmé, že X žalobkyni ani nevyšetřil, neboť zdravotní stav byl konzultován toliko telefonicky. Soudu tak není zřejmé, jak mohl podepsaný lékař s měsíčním odstupem a bez vyšetření potvrdit jakékoli zdravotní potíže žalobkyně. Již pro tyto důvody lze danou listinu považovat za nevěrohodnou. Z popisu potíží nadto není zřejmé, zda skutečně mohly zamezit žalobkyni v účasti na provedení požadovaného úkonu. Lékařská zpráva nebyla vydávána ve vztahu k založení pracovní neschopnosti, není z ní ani jinak seznatelné, jaké omezení měl stav žalobkyně představovat.
22. Bylo přitom na žalobkyni, aby tvrdila a prokazovala vážné důvody, které jí znemožňovaly zúčastnit se výsledku. Soud v tomto bodě souhlasí s žalovanou, že žalobkyně této povinnosti nedostála a existenci vážného důvodu spočívajícího ve zdravotních problémech, které by ji pro svou závažnost bránily zúčastnit se videokonferenčního účastnického výsledku, neprokázala.
23. S ohledem na výše uvedené lze doplnit, že pokud žalovaná výslovně nereagovala na důkazní návrh žalobkyně výsledkem pana X, zatížila sice své rozhodnutí vadou, tato vada však nemohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Bylo by totiž bezpředmětné posuzovat, zda byla správnímu orgánu I. stupně odeslána omluva z jednání, neboť žalovaná se jejím obsahem zabývala k podanému odvolání. Z dikce napadeného rozhodnutí je přitom, jak je uvedeno výše, zřejmé, že nedoručení omluvy považovala žalovaná za toliko podpůrný důvod a své rozhodnutí vystavěla právě na tom, že žalobkyně neprokázala existenci vážného důvodu ve smyslu § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, který by jí umožňoval nedostavit se k výsledku.
24. Pouze pro úplnost soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2013, č. j. 9 As 101/2012-60, v obdobné věci, podle nějž *„stěžovatel měl, a to i prostřednictvím svého švagra, volit takový způsob sdělení své omluvy činěné před jednáním, aby správnímu*

orgánu došla, případně ověřit, zda se tomu tak skutečně stalo. Stěžovatel sice v průběhu celého řízení před správními soudy popisoval, jaké nepřízní osudu čelil (dne 8. 4. 2010 utrpěl zranění, které jej upoutalo na lůžko; doma byl zcela sám a stravoval se zamraženým předpřipraveným jídlem z velkých mrazáků, které mají doma; rodina, se kterou žije, tehdy nebyla doma; neměl zde ani telefon, fax či počítač; k telefonu či počítači se dostal až tak 18. 4. 2010, když mu je přivezl přítel), pokud však zasílal omluvu po svém švagrovi, má zdejší soud za to, že i přes švagra, popř. i jinak, bylo možno ověřit, zda správní orgán o omluvě ví. [...] Vzhledem k okolnostem případu se tak zdejší soud ztotožnil s krajským soudem, že podstatné pro nynější věc bylo, zda správnímu orgánu byla sdělena omluva, o níž stěžovatel tvrdil, že ji prostřednictvím švagra přede dnem konání nařízeného jednání zasílal. Skutečnost, že správnímu orgánu tato omluva sdělena nebyla, v jednání před krajským soudem vyšla v dostatečné míře najevo. Zdejší soud se proto plně ztotožňuje s krajským soudem, že výsledkem stěžovatelova švagra nebylo možno jakkoli objasnit skutečnost, zda správnímu orgánu omluva došla. Tento svědek mohl vypovídat jen o okolnostech jejího odeslání, nikoli však doručení.“ Z uvedeného je zřejmé, že výsledek pana X by byl v dané věci nadbytečný, neboť nebyl sto prokázat skutečnosti mající vliv na posouzení důvodnosti omluvy žalobkyně. Výsledkem svědka by mohlo být, tak jako v citovaném rozsudku, prokázáno toliko odeslání omluvy, nikoli však její doručení.

25. Lze dodat, že žalobkyni sice nelze upírat možnost odeslat písemnost „obyčejnou“ poštou. Pokud tak ovšem učiní, vystavuje se riziku, že nebude schopna prokázat okolnosti podání zásilky. Obdobně se k věci vyjadřovala i žalovaná na straně 5 napadeného rozhodnutí, kde odůvodnila (ve shodě s výše citovaným rozsudkem), že bylo na žalobkyni, aby si splnila své povinnosti žadatelky o pobytové oprávnění a aby si zajistila, že se její omluva dostane řádně ke správnímu orgánu I. stupně. Z uvedeného odůvodnění tak lze alespoň *implicitně* seznat, že i žalovaná nepovažovala provedení svědecké výpovědi za podstatné. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že žalovaná se obsahem omluvy zabývala, přestože způsob jejího odeslání zpochybňovala. Nosné důvody rozhodnutí tak nebyly neprovedením daného důkazu zpochybněny.
26. K druhé žalobní námitce lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, č. j. 2 As 322/2016-39, podle něž „*právo na informaci o oprávněné úřední osobě představuje důležitou součást práva na spravedlivý proces. Neposkytnutí této informace k výslovné žádosti tak nepochybně zatížilo správní řízení před odvolacím orgánem vadou. Nejvyšší správní soud se však ztotožnil s názorem krajského soudu, že tato vada neměla za následek nezákonné rozhodnutí ve věci, které by bylo třeba zrušit.*“ Dle názoru obsaženého v citovaném rozsudku by pak tato vada mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí v situaci, kdy s posuzovanou námitkou bude spojena zřejmě důvodná námitka podjatosti směřující proti úřední osobě vydávající dané rozhodnutí. V daném případě však žaloba námitku podjatosti směřující proti Ing. Alexandře Žákové neobsahovala. Uvedená úřední osoba ani nevydávala napadené rozhodnutí, ale toliko úřední záznam o nekonání výsledku žalobkyně. Dopad popsane vady na zákonnost napadeného rozhodnutí je tak ještě menší než v případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem. Ani skutečnost, že byl úřední záznam o nekonání výsledku vyhotoven dva dny poté, co se měl výsledek konat, neměla na zákonnost napadeného rozhodnutí vliv. Že se k výsledku žalobkyně nedostavila a výsledek se nekonal, není přitom sporné.

V. Závěr a náklady řízení

27. Z uvedených důvodů vyhodnotil soud žalobní námitky jako nedůvodné a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil jednání, v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobkyně i žalovaného.
29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
30. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. června 2025

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně